

[Indenrigsministeren.]
helst Betydning, vil ganske utvivlsomt ogsaa det ærede Medlem erkende.

Det ærede Medlem var igen inde paa denne Herlov-Sag, som kun i absolut periferisk Grad vedrører den Sag, vi her behandler. Det ærede Medlem talte om, at der her var Tale om et Princip, og at man derfor burde udvise Humanitet. Jeg kan aldeles ikke opdage det fjerneste Antydning af Princip i dette. Der indgaar til Ministeriet et Spørgsmaal om, hvad der er lovligt, og hvad der er ulovligt; derpaa svarer Indenrigsministeriet, og saa maa man have den vedkommende Kommunalbestyrelse overladt at forvalte dette Svar i den Aand, man kan ogsaa gerne sige den Humanitetens Aand, som den vedkommende Kommunalbestyrelse finder rimelig og finder Anledning til.

Jeg anbefaler fremdeles Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rahbek har Ordet for en kort Bemærkning.

Rahbek: Det ærede Medlem Hr. Sundbo sagde, at der var en himmelvid Forskel mellem Loven af 1867 og det foreliggende Lovforslag. Det vil jeg give det ærede Medlem Ret i, det søgte jeg netop at paavise i min sidste Tale; men jeg vil hævde, at fordi Skattens Beløb er saa uforholdsmæssig større end i 1867, skal man nu ikke være mindre interesseret i at faa Beløbet til at indgaa. Jeg synes tværtimod, at jo større Beløb der paalignes Skatteyderne, des mere nødvendigt maa det være, at man sørger for at saa faa som muligt unddrager sig Pligten til at betale Skat, for ellers vil de andre komme til at betale saa meget mere. Og jeg vil hævde, at det langt fra er de daarligst stillede, der unddrager sig Skattepligten; det er ofte Folk, som nok med den Indtægt, de har, kunde betale deres Skat, men paa Grund af forskellige Forhold ser sig i Stand til at unddrage sig denne Forpligtelse. Naar der først en Gang er foretaget Udpantning hos enligstillede Personer f. Eks., der bor i lejet Lejlighed, maaske ogsaa med lejede Møbler, er der ikke ret meget at faa næste Gang, man kommer og vil gøre Udpantning for Skat. Det er uforsvarligt, at den Slags Folk saaledes kan unddrage sig Skatten, og det er rimeligt, at de ikke er med til at bestemme, hvordan Kommunen skal styres. Det er Grunden til, at vort Parti ønsker at give det foreliggende Lovforslag Tilslutning.

Det ærede Medlem spurgte, om mine

Eksempler var fra Byerne Brande og Grindsted. De to Byer, han her nævnte, er ganske udmærkede og fortrinlige Byer, men jeg tror ikke, de har været saa durkdrevne som andre Steder, at fortolke Loven paa den Maade, at man kunde afskrive paa den sidst forfaldne Skat og lade den ældre staa udækket. For øvrigt er det ikke nogen af de to nævnte Byer, der er Tale om; og der er heller ikke foretaget nogen Ulovlighed — ifølge Fortolkningen af Loven er det jo lovligt at indbetale paa de sidst forfaldne Skattebeløb. Men jeg kan berolige det ærede Medlem med, at det virkelig er en socialistisk styret Bykommune, det her drejer sig om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sundbo har Ordet for en kort Bemærkning.

Sundbo: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, at den her foreslaaede Lov nok kunde faa tilbagevirkende Kraft, thi naar den kommunale Valglov kunde ændres i 1924, med Virkning for Valget i 1925, hvorfor skulde man saa ikke ogsaa kunne ændre den nu? Jo, det kan man i og for sig ogsaa meget godt, men der er det at bemærke, at i 1924 ændredes Loven i den rigtige Retning, saaledes at det blev lettere at faa Valgret, og det er jo unægtelig en væsentlig Forskel. Det ærede Medlem spurgte, i hvilken Grad man kunde eftergive Skatten. Det afgøres af Sygdom, Arbejdsløshed og trykkende Familieforhold, saaledes som det udtrykkelig staar i Loven af 1924.

Endvidere spurgte det ærede Medlem, hvorpaa jeg begrunder, at de Konservative vil have Valgretten gjort afhængig af Penge. Det begrunder jeg derpaa, at de Konservative vil have, at der skal betales 7 Kvartalers Skat, saaledes som det ærede Medlem jo mente allerede i 1924. En stærkere gennemført Skattebetaling er ganske klart en Fordel for de rige og en Vanskelighed for de fattige; det er da at give Pengene et Privilegium, som ikke kan udtrykkes paa anden Maade end, at de Konservative netop vil begrænse Valgretten for de fattige. Eftergivelsen er for øvrigt ogsaa bestemt for de fattige derved, at de, der har Formue, slet ikke kommer i Betragtning med Hensyn til Eftergivelse af Skat; det er kun de fattige, der i saa Henseende bliver Tale om.

Den højtærede Indenrigsminister spurgte, om ikke Rodemestrene i København skaffede Oplysninger angaaende dem, der søger om Eftergivelse af Skat. Det ved jeg virkelig ikke, det er meget muligt, men